

på internationalt som på nationalt plan blev i henstillingens indledningsafsnit indsat en herpå sigtende bemærkning, ligesom komiteen formulerede et udkast til en selvstændig resolution om dette spørgsmål.

Problemet om betaling for uddannelse på offentligt drevne institutioner gav som i 1961 anledning til en langvarig debat. Medens 1961-komiteen med ringe majoritet havde vedtaget, at sådan uddannelse skulle gives gratis, blev den endelige udgang af debatten, at man vedtog en bestemmelse om, at sådan undervisning bør være gratis for eleven, men at dette princip dog ikke skal udelukke muligheden af, at uddannelsesinstitutionerne kræver betaling i tilfælde, hvor deltagelse i uddannelsen ikke er tvungen, eller hvor den ikke sker for at opnå eller bevare beskæftigelse.

Ved den efterfølgende behandling i konferencens plenarforsamling, hvor der mere i almindelighed blev givet udtryk for den stigende betydning samfundene må tillægge erhvervsuddannelsens problemer, blev komiteens forslag til en henstilling vedtaget énstemmigt.

Teksten har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 117 om erhvervmæssig uddannelse.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 6. juni 1962 er trådt sammen til sin 46. samling, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til erhvervmæssig uddannelse, der er optaget som 4. punkt på dagsordenen, og

som skal træde i stedet for henstillingen af 1939 om erhvervmæssig uddannelse, henstillingen af 1939 om lærlingeforhold og henstillingen af 1950 om erhvervmæssig uddannelse af voksne,

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling og

som har bemærket sig, at UNESCO er ved at udarbejde en henstilling om teknisk uddannelse,

vedtager idag den 27. juni 1962 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1962 om erhvervmæssig uddannelse.

I. Almindelige principper.

1. Nærværende henstilling finder anvendelse på enhver oplæring, der tager sigte på at forberede eller omskole en person til første eller senere beskæf-

tigelse eller avancement inden for enhver erhvervsgrænse, herunder en sådan almindelig, faglig og teknisk uddannelse, som måtte være en nødvendig forudsætning herfor, med undtagelse af

- a) uddannelse til ledende eller overordnede stillinger, der ligger over stillingen som formand i industrien eller den dertil svarende stilling inden for andre erhvervsgrænser;
- b) uddannelse for søfolk, hvilken uddannelse fortsat falder ind under henstillingen af 1946 om faglig uddannelse af søfolk;
- c) uddannelse i landbruget, hvilken uddannelse fortsat falder ind under henstillingen af 1956 om erhvervmæssig uddannelse i landbruget.

2. (1) Uddannelsen er ikke et mål i sig selv, men et middel til at udvikle en persons erhvervmæssige evner med behørig hensyntagen til beskæftigelsesmulighederne og sætte ham i stand til at anvende sine evner til størst mulig nytte for sig selv og samfundet; uddannelsen bør tage sigte på at udvikle personligheden, i særdeleshed hvor det drejer sig om unge mennesker.

(2) Uddannelsen udgør en helhed, hvis forskellige bestanddele ikke kan udskilles.

(3) Uddannelsen er en proces, der fortsætter, så længe den pågældende er erhvervmæssigt beskæftiget, alt efter hans behov som individ og som medlem af samfundet.

(4) Der bør ikke finde nogen forskelsbehandling sted med hensyn til uddannelse som følge af race, hudfarve, religion, politisk overbevisning, national eller social oprindelse.

(5) Uddannelsen forudsætter et stådigt samarbejde mellem vedkommende organer og personer, jfr. stk. 11.

II. National planlægning og administration.

3. (1) Ethvert land bør have et net af uddannelsesforanstaltninger, der for så vidt angår antal, beliggenhed og undervisningsplaner er afpasset efter det pågældende lands eller eventuelt den pågældende landsdels eller egn økonomiske behov og beskæftigelsesmuligheder for at imødekomme befolkningens behov for oplæring.

(2) De pågældende foranstaltninger bør være således indrettet, at man let kan overgå fra én uddannelse til en anden, og at der er let adgang til uddannelsens successive stadier og forskellige trin, således at de pågældende kan erhverve sig den højeste oplæring inden for deres evner og efter deres ønsker.